

[Dorte Bennedsen]

Vi har i Socialdemokratiet en ubehagelig fornemmelse af, at luftforureningsdebatten er i fare for at udvikle sig til de pæne ords, de rigtige meningers og de manglende initiativers platform, forstået på den måde, at når krav rejses herhjemme, er svaret: Ja, ja, det er rigtigt nok, men luftforurening er grænseoverskridende, et internationalt problem, hvor det ikke nytter, at vi går enegang. Og når så spørgsmålet drøftes i den miljømæssigt mindst komplicerede internationale sammenhæng, nemlig Nordisk Råd, hører vi allerede dér, at forudsætningen for en fælles indsats er, at landene handler hver for sig. Det er denne ansvarsfraskrivende onde cirkel, vi vil søge at bryde, og derfor har vi stillet denne forespørgsæl.

Vi ved alle, at vi er i tolvte time, hvis helt uoverskuelige skader skal undgås, og det er derfor nødvendigt, at Danmark handler nu ved at træffe de nødvendige beslutninger og dermed så at sige fejer for egen dør, og derved får vi også et helt anderledes godt grundlag for vort arbejde for at få de nødvendige internationale beslutninger igennem.

Besvarelse

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Nordisk Råd vedtog den 26. februar 1987 en rekommandation, hvori det anbefaler Nordisk Ministerråd at udarbejde en handlingsplan mod luftforureningen.

Den 7. oktober 1987 havde jeg et møde med mine nordiske ministerkolleger, og her drøftede vi bl.a. den handlingsplan for begrænsning af luftforureningen, der omtales i rekommandationen. Der var enighed om, at planen skal skabe grundlag for vedtagelser internationalt om yderligere reduktioner af svovludslippene med 50 pct. af 1980-årsniveau så hurtigt som muligt efter 1993. Ministerrådet vedtog derfor at færdiggøre planen med tilføjelse af denne målsætning.

Planen er nu endeligt godkendt, og den må ses som et skridt hen imod et internationalt samarbejde om et renere luftmiljø.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Ministerrådet specielt drøftede situationen med hensyn til reduktion af kvælstofudslippet.

De internationale forhandlinger inden for ECE om en bindende aftale er kommet ind i en vanskelig fase, hvor også de nordiske lande er

uenige om strategien. Skal man gå ind i en fastfrysning, eller skal man gå ind i reduktioner i første fase?

Kvælstofudslippene varierer stærkt fra land til land, og dermed varierer også landenes muligheder for at foretage reduktioner.

Ministerrådet besluttede at nedsætte en hurtigtarbejdende gruppe, der skal gå forhandlingssituationen igennem med hensyn til at opnå en bindende protokol om begrænsning af udslippene af NO_x inden for ECE.

Hvad har vi så gjort fra dansk side på luftforureningsområdet? Lad mig tage svovldioxid først. I Danmark gennemførte vi i 1984 en lovgivning, der betød en reduktion af det samlede udslip af svovldioxid betydeligt. Med årlige kvoter på den samlede SO₂-forurening fra kraftværkerne reduceres udslippene med godt 40 pct. frem til 1995.

Vi har også fastsat maksimumsgrænser for svovlindholdet i brændsler til fyrings- og transportformål.

Med den lovgivning, vi allerede har, vil vi nå op på en 50 pct.s reduktion af det samlede svovldioxidudslip fra alle kilder frem til 1995 i forhold til 1980.

Vi har besluttet yderligere at nedsætte svovlprocenten i gasolie til 0,2 pct. og i fuelolie til 1 pct. Desuden overvejer vi at nedsætte svovlindholdet i kul til 0,9 pct. Danmark er dermed i front i international sammenhæng. Indtil videre har kun 8 af de i alt 32 ECE-medlemslande sat sig samme vidtgående reduktionsmål som Danmark.

Specielt for så vidt angår fastsættelse af grænseværdier for svovlindhold i olie er der kun to lande, Vesttyskland og Sverige, der er lige så langt fremme som Danmark. Ser man alene på gasolien, har Holland, Vesttyskland, Belgien, Italien, Luxembourg og Sverige besluttet i lighed med Danmark at nedsætte den maksimale svovlprocent til 0,2. I Norge og Finland er svovlindholdet i fuelolien, der anvendes uden for byområder, på ca. 2,5 pct.

Hovedparten af ECE-landene har kun i yderst beskedent omfang stillet krav om maksimalt svovlindhold i fuelolien. På den baggrund agter vi fra dansk side at lægge yderligere pres på de øvrige ECE-lande for at få dem til at indgå bindende aftaler om nedsættelse af svovlindholdet i olie. Hovedparten af den olie, der raffineres i Vesteuropa, stammer fra felterne i